

Think
Beyond
Believe

ประสพการณ์ลึกลับ

[● บันทึกจากเรื่องจริง]

● REC 00:13

บันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง และบางเรื่องยังไม่สามารถหาคำตอบได้

กฤษณะ พราหมณ์
และกองบรรณาธิการข่าว Think Beyond Believe

หากหนังสือเล่มนี้

มีคุณค่า ความดีและมีบุญกุศล

จากการที่จะทำให้ผู้อ่านได้ใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท

ขออุทิศบุญกุศลนี้

แก่ผู้เสียชีวิตในทุกลมหันตภัย ทุกภยันตราย

ที่เกิดขึ้นทั้งในอดีตและปัจจุบันด้วยกันทุกท่าน

ทุกดวงวิญญาณ ค้ำวยเทอญ

**Think
Beyond
Believe**

Think Beyond Believe

นำ ศรัทธา สู่ ปัญญา

ประสบการณ์ลับ

[● บันทึกจากเรื่องจริง]

บรรณาธิการ : นักรบ พิมพ์ขาว

ผู้แต่ง : กฤษณะ พราหมณ์

และกองบรรณาธิการข่าว Think Beyond Believe

บรรณาธิการบริหาร : กรภัทร์ สุทธิदारา

ราคา 280 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ประสบการณ์ลับ บันทึกจากเรื่องจริง.-- นนทบุรี : ริงค์ บีคอนด์ บู้คส์, 2559.
352 หน้า.

1. สิ่งมหัศจรรย์. I. ชื่อเรื่อง.

001.94

ISBN 885-909-930-447-4

ฝ่ายผลิตแห่ง ริงค์ บีคอนด์ บู้คส์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : บุษวรรณ นิมคำ

ศิลปกรรม : นัยนา เรือนไทย และทีม Think Beyond Best

ภาพประกอบ : สิริวิชญ์ เนตรค้ายวง (โอม สักการะ)

พิสูจน์อักษร : รมย์ ธีรา และทีม Think Beyond Best

แผนกตรวจสอบคุณภาพสินค้า : อรรถนพ ณิชกุล, ฉัตรชนก แก้วจันทร์, ปฐมพล ธรรมศรีสกุล

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดยบริษัท ริงค์ บีคอนด์ บู้คส์ จำกัด

จัดพิมพ์โดย

**Think
Beyond
Believe**

บริษัท ริงค์ บีคอนด์ บู้คส์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1903A อาคารจัดมินิอินเตอร์เนชั่นแนล

ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-2626 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย) โทรสาร 0-2962-1084

www.thinkbeyondbook.com

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ไฮดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901 อาคารจัดมินิอินเตอร์เนชั่นแนล

ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-2626 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย) โทรสาร 0-2962-1084

ต้องการสั่งซื้อโปรดติดต่อฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0-2962-2626 ต่อ 121 โทรสาร 0-2962-1084

ประสบการณ์ลับ

[● บันทึกจากเรื่องจริง]

[● บทบรรณาธิการ]

สำนักพิมพ์ได้รวบรวมเรื่องราวลีลา ไร้นัด และลีกลับ โดยเฉพาะ เรื่องราวที่ผู้อ่านอาจจะยังไม่เคยรู้มาก่อนว่าถูกอิงเอาไว้กับทฤษฎี สมคบคิด มานำเสนอให้คุณผู้อ่านได้เข้าใจว่า

เรื่องราวเหล่านี้มีใช้มีเพียงความสนุกสนาน อ่านแล้วตื่นเต้น ชวนลุ้น ชวนติดตาม เพียงเท่านั้น แต่หลายๆ เรื่องยังสามารถอ้างอิง หลักของวิทยาศาสตร์และพุทธศาสนา

อย่างน้อยอุทาหรณ์บนคราบน้ำตาที่ปรากฏผ่านเรื่องราวใน หนังสือเล่มนี้จะทำให้ได้เรียนรู้ ได้เข้าใจ ในกฎแห่งกรรม หรือได้ความ มีสติ ใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาททั้งต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น หรือสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดสิ่งดีงาม เป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อยึดมั่น ในศีลในธรรมได้อย่างทรงคุณค่า

นักรบ พิมพ์ขาว
บรรณาธิการสำนักพิมพ์

Think
Beyond
คิด บียอนด์ ธรรมดา

Think
Beyond
คิด TO YOU

Think
Beyond
คิด Believe

Think
Beyond
คิด BEST
คิดอ่านอะไร
ก็อ่าน

Think
Beyond
คิด อ่าน คิด
www.thinkbeyond.com

[● คำนำ]

บนโลกใบนี้ยังมีเรื่องราวลึกลับและลึกลับที่พิสูจน์ไม่ได้อีกมากมาย เรื่องราวลึกลับเหล่านี้เป็นได้ทั้งเรื่องเล่าในท้องถิ่น ตำนานเมือง หรือเป็นตำนานของประเทศหนึ่งๆ ที่สืบทอดมายาวนาน ซึ่งหลายเรื่องยังคงหาคำตอบไม่ได้

ในขณะที่อีกหลายๆ เรื่อง แม้จะมีคำตอบ หรือมีผลที่มาจากสาเหตุเป็นคำตอบอยู่แล้ว แต่ **คนส่วนใหญ่ก็ยังไม่เชื่อสิ่งที่เป็นอย่างจริง** จึงพยายามค้นหาเหตุผล ค้นหาบางสิ่ง

ผู้เขียนจึงได้รวบรวม เรียบเรียง เรื่องราวต่างๆ ที่ยังคงเป็นเรื่องลึกลับ หลายๆ เรื่องถูกขบไขด้วยทฤษฎีสมคบคิดมานำเสนอ เพื่อนำไปสู่ทางสว่างแห่งปัญญา ภายใต้หลักการพิจารณาสิ่งต่างๆ ด้วยหลักของเหตุและผลมากกว่าความเชื่อ ความศรัทธา และอารมณ์

กฤษณะ พราหมณ์

และกองบรรณาธิการข่าว Think Beyond Believe

[● สารบัญ]

บทนำ

เรื่องลับ เรื่องจริง หรือ ทฤษฎีสมคบคิด	๑๑
เรื่องที่ ๑ เงินปากผี	๑๕
เรื่องที่ ๒ เทียนมหาเวทย์	๒๗
เรื่องที่ ๓ ไหว้ยักษ์	๔๑
เรื่องที่ ๔ อภิปิโรธิบาทว์ อุบาทว์กาลิเมือง	๕๒
เรื่องที่ ๕ อิน จัน มัน คง	๖๔
เรื่องที่ ๖ เดือนผีโหย	๗๖
เรื่องที่ ๗ จู-อน คำสาปผีญี่ปุ่น ในเมืองไทย	๙๐
เรื่องที่ ๘ ตุ๊กตาลูกเทพ หรือตุ๊กตาลูกผี	๙๙
เรื่องที่ ๙ ตายทั้งกลม	๑๑๑
เรื่องที่ ๑๐ อาถรรพ์ผีถอดหัว	๑๒๓
เรื่องที่ ๑๑ ลึกลับแดนใต้	๑๓๖
เรื่องที่ ๑๒ พยาบาท	๑๔๗
เรื่องที่ ๑๓ ตะเคียน	๑๕๙
เรื่องที่ ๑๔ มัมมี่	๑๗๐
เรื่องที่ ๑๕ โคลิค เด็กเห็นผี	๑๘๐
เรื่องที่ ๑๖ น้ำมันผีพราย	๑๙๒
เรื่องที่ ๑๗ ปีก...ครี๊ด กับคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นจริง	๒๐๓
เรื่องที่ ๑๘ สาปแค้นข้ามภพชาติ	๒๑๑
เรื่องที่ ๑๙ มะรูนุ่ย	๒๒๒
เรื่องที่ ๒๐ ๖ ตุลาอาฆาต	๒๓๕
เรื่องที่ ๒๑ ความจริงที่ซ่อนอยู่หลังเพลิงอเวจีขานตีกำผ้า	๒๔๖
เรื่องที่ ๒๒ NGoo๔ เลาดาแอร์	๒๕๖

เรื่องที่ ๒๓	วิญญาณในรูเส้าเข็ม	๒๖๙
เรื่องที่ ๒๔	ศพหนูน้อยปีละล้ม	๒๗๗
เรื่องที่ ๒๕	นิมิตวิกาล โคลนนรก บ้านน้ำก้อ	๒๘๙
เรื่องที่ ๒๖	ไต้ฝุ่นเกย์ วิบัติแห่งงูยักษ์บากวนาวะ	๒๙๘
เรื่องที่ ๒๗	เพลิงนรกผลาญ โรงงานตุ๊กตา	๓๐๖
เรื่องที่ ๒๘	หลังจาก...สีนามิ	๓๑๖
เรื่องที่ ๒๙	กลิ่นศพใหม่ที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่	๓๓๐
เรื่องที่ ๓๐	บทส่งท้าย...รัฐธรรมนูญในศอกจากเหตุการณ์ โรงงานอบล้าไยระเบิด	๓๔๐

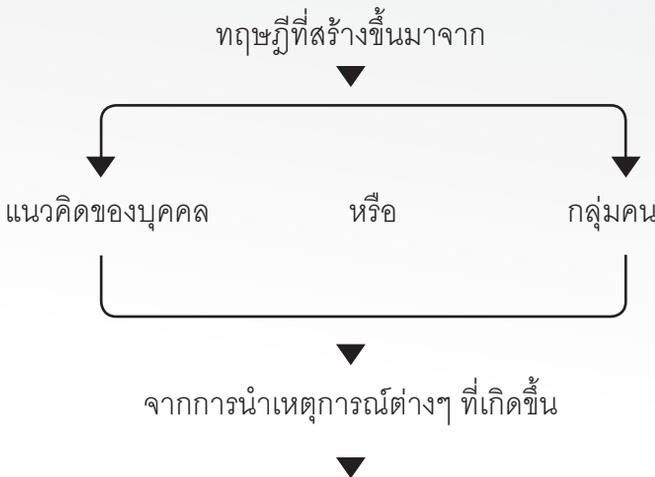
[● บทนำ]

เรื่องลึกลับ เรื่องจริง หรือทฤษฎีสมคบคิด

หลายๆ ครั้งที่เราได้ผ่านหรือได้ไปอยู่บริเวณบ้านร้าง ป่าช้า หรือโรงพยาบาลร้างที่มีเรื่องราวลึกลับ เรื่องราวเร้นลับ ไปจนถึงได้รับรู้ได้เข้าร่วมในพิธีกรรมทั้งทางพุทธศาสตร์และไสยศาสตร์

รวมถึงการได้ยิน ได้ฟัง ได้ประสบ ได้พบเห็นเรื่องราวของ อุบัติเหตุ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียครั้งใหญ่อย่างน่าสลดหดหู่

เราจะพบว่าสิ่งเหล่านี้ เรื่องราวเหล่านี้ ได้ถูกอ้างอิงถึงความ สยองขวัญ ความน่าสะพรึงกลัว ความตาย ภูต ผี ปีศาจ การกลายเป็น ตัวตายตัวแทน เวทมนตร์ ไสยมีด ความอาถรรพ์ ฯลฯ จนกลายเป็น เรื่องลึกลับ เร้นลับ และลึกลับ ที่นำมาซึ่งความกลัว...แต่ในความกลัวนั้น ก็ยังมี **การต้องการคำตอบ** ในขณะที่เรื่องราวเหล่านี้ ส่วนใหญ่ได้ถูก คนเรานำไปแปรเปลี่ยนเนื้อหา ด้วยการอ้างอิงถึง **ทฤษฎีสมคบคิด** หรือ Conspiracy Theory อันหมายถึง

มาปะติดปะต่อกัน อันอาจมีวัตถุประสงค์ซ่อนเร้นอื่นๆ หรืออธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดย **มีข้อเท็จจริง** ประกอบอยู่ **เพียงเล็กน้อย** เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือว่ามีหลักฐานสนับสนุน ให้ดูเหมือนมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเท่าที่จะเชื่อมโยงได้

ยกตัวอย่างเช่น เหตุการณ์อันเลวร้ายเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๑ ที่ทำให้มวลมนุษยชาติต่างต้องตกใจและสะพรึงกลัว ด้วยการนำไปผูกโยงกับความเชื่อที่มีต่อเลข ๑๑

ย้อนกลับไปในวันนั้น วันที่การก่อการร้ายรูปแบบใหม่ ซึ่งมีชีวิตของผู้ก่อเหตุเป็นเดิมพันเกิดขึ้น

สมาชิกกลุ่มผู้ก่อการร้าย อัลกออิดะห์ ภายใต้การนำของ อูซามะ บิน ลาดิน จำนวน ๑๙ คน ได้ฉี่เครื่องบินของสายการบินยูไนเต็ด แอร์ไลน์ ๔ ลำโดยหมายจะใช้เป็นอาวุธโจมตีสถานที่สำคัญอันเป็นสัญลักษณ์ของชาวอเมริกัน ๔ แห่ง

เครื่องบินสองลำแรกมุ่งโจมตีสู่ตึกแฝดเวิลด์เทรด เซ็นเตอร์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งทุนนิยม ที่ตั้งอยู่บนเกาะแมนฮัตตัน มหานครนิวยอร์ก

ขณะที่ลำที่สามมุ่งหน้าไปโจมตีเพนตากอนหรือกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ

ส่วนลำสุดท้ายซึ่งคาดว่ามีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ทำเนียบขาวนั้น มีอันต้องประสบอุบัติเหตุตกลงเสียก่อนที่บริเวณท้องทุ่งในรัฐเพนซิลเวเนีย

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผู้คนในโลกตะลึงออกมาเชื่อมโยงกับทฤษฎีสมคบคิดเพื่อแสดงให้เห็นว่าเลข ๑๑ ซ่อนความหมายนะเอาไว้ กล่าวคือ

๑. New York City มีตัวหนังสืออยู่ ๑๑ ตัว
๒. New York เป็นรัฐที่ ๑๑ ของอเมริกา
๓. Ramsin Yuseb ผู้ก่อการร้ายที่จะทำลายเวิลด์เทรด เซ็นเตอร์ในปี ๑๙๙๓ มีตัวหนังสืออยู่ ๑๑ ตัว

๔. George W. Bush ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ซึ่งมีตัวอักษร อยู่ ๑๑ ตัว

๕. ดิกทั้งสองเป็นรูป ๑๑

๖. Afghanistan มีตัวอักษรอยู่ ๑๑ ตัว

๗. เครื่องบินลำแรก ที่ชน เวิลด์เทรด เซ็นเตอร์ คือ เครื่องไฟลด์ M เบอร์ ๑๑

๘. เครื่องไฟลด์ ๑๑ มีผู้โดยสารอยู่ ๙๒ คน ถ้านำมาเขียนเป็น $๙ + ๒ = ๑๑$

๙. เครื่องไฟลด์ ๗๗ ที่ชนลำที่สอง มีผู้โดยสารอยู่ ๖๕ คน ถ้านำมาเขียนเป็น $๖ + ๕ = ๑๑$

๑๐. เหตุการณ์เกิดขึ้นเดือนกันยายน วันที่ ๑๑ หรือนั้นก็คือ ๙/๑๑ หรือที่รู้จักกันว่า ๙๑๑ ก็มี เลข ๑๑ รวมอยู่

๑๑. เบอริโทรคัพท์แห่งเหตุร้ายของอเมริกา คือ ๙๑๑ นี้ก็มีเลข ๑๑ รวมอยู่ด้วย

นี่คือตัวอย่างของการนำทฤษฎีสมคบคิดมาเชื่อมโยงเข้ากับ เหตุการณ์จริง จนทำให้เรื่องที่น่าจะสรุปได้ว่าเป็นการก่อการร้าย กลายเป็นความลึกลับหรือเป็นความเร้นลับขึ้นมา โดยยังไม่มีใคร สามารถยืนยันได้ชัดเจนว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามทฤษฎี สมคบคิดหรือไม่

เชกเช่นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ รวมถึงสถานที่ ผู้คน พิธีกรรม ต่างๆ หลากๆ เหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องสะเทือนใจ เป็นเรื่อง สะเทือนขวัญ เป็นเรื่องสยดสยอง หรือเปี่ยมไปด้วยความหวาดกลัว ที่ถูกเผยแพร่ ถูกกล่าวขวัญในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ก็ได้ถูกนำมาเชื่อมโยงกับทฤษฎีสมคบคิดในแบบไทยๆ จน ทำให้เรื่องราวดังกล่าวกลายเป็นเรื่องราวลึกลับ มีความเร้นลับมากกว่า เดิม ซึ่งเรื่องเหล่านี้จะยังคงเป็นเรื่องลึกลับต่อไป หรือจริงๆ แล้วเป็น เรื่องจริง

หรือที่สุดแล้วกลายเป็นเพียงเรื่องที่ถูกแต่งเสริมโดยทฤษฎี สมคบคิด... คำตอบกำลังจะปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้

[● เรื่องที่ ๑]

เงินปากผี

จากอดีตสู่ปัจจุบัน แม้ว่าโลกจะเจริญก้าวหน้าไปมากแค่ไหน สิ่งที่ยังคงอยู่กับชีวิตของคน เคียงข้างกับวิถีชีวิตของคนตั้งแต่เกิดจนตาย นั่นก็คือ **พิธีกรรมตามขนบธรรมเนียมของศาสนาหรือลัทธิต่างๆ**

อย่างเช่นไทยเรานั้น เมื่อแรกเกิดก็จะมีพิธีกรรม เช่น พิธีทำขวัญ พิธีโกนผมไฟ พิธีตัดจุก

เมื่อเติบโตก้าวสู่วัยที่พร้อมทั้งคุณวุฒิและวัยวุฒิ หากเป็นเพศชายก็ต้องเข้าพิธีอุปสมบทในบวรพุทธศาสนา เพื่อศึกษาเล่าเรียนธรรม และเพื่อให้พ่อแม่มีความสุขตามความเชื่อว่าได้เกาะชายผ้าเหลืองขึ้นสวรรค์

จากนั้นเมื่อบวชเรียนเป็นที่เรียบร้อย จึงถึงเวลาที่ต้องออกเรือน ต้องมีคู่ครอง นำมาซึ่งพิธีมงคลสมรส ตามมาด้วยพิธีขึ้นบ้านใหม่ลงหลักปักฐานเป็นครอบครัว

...กล่าวได้ว่าพิธีกรรมตามศาสนาหรือตามลัทธิดังเช่นในพุทธศาสนานี้ แม้ไม่รวมพิธีกรรมปลีกย่อยต่างๆ อีกมากมายในชีวิตที่จะต้องประสบพบเจอ ก็ครอบคลุมทั้งกาลแห่งการเกิด แก่ เจ็บ ตาย

โดยเฉพาะในเรื่องของ **ความตาย** เป็นพิธีกรรมที่ใครๆ ก็ไม่ชอบใครๆ ก็มีใ้ได้ยากให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะกับคนรัก ญาติสนิท มิตรสหาย คนรู้จัก และแม้แต่ตนเอง

และเมื่อกล่าวถึงพิธีกรรมที่สัมพันธ์กับความตายนั้น หลายๆ ครั้งมักมีเรื่องราวของขวัญ เรื่องราวอันน่าสะพรึงกลัว เรื่องราวของผี วิญญาณเจือปนอยู่เสมอ ดังที่จะได้ยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพต่อไปนี้

พิธีกรรมการอาบน้ำศพ : ตามตำราแต่โบราณนั้น น้ำที่จะใช้ อาบน้ำศพจะต้องนำไปต้มในหม้อ และเก็บไปไม่สดซึ่งจะเป็นใบอะไร ก็ได้มาต้มลงไปด้วย แล้วหาก่อนเส้า ๓ ก้อนมาเตรียมไว้

เมื่อน้ำเดือดแล้ว ก็จะยกหม้อวางบนก้อนเส้า แล้วจึงดำเนินการ ด้วยการเริ่มต้นอาบน้ำศพด้วยน้ำร้อนก่อน จึงค่อยอาบน้ำด้วยน้ำเย็น ฟอกสบู่ชะล้างสิ่งสกปรกโสโครกออกให้หมดจด แล้วเอาขมิ้นสดกับ ผิวมะกรูดมาตำคั้นเอาแต่น้ำ ทาให้ทั่วตามร่างกายตลอดถึงฝ่าเท้า

จากนั้นนำผ้าขาวสีเหลืองผืนใหญ่ขนาดผ้าเช็ดหน้าซัฟที่หน้า ฝ่ามือ ฝ่าเท้า เพื่อถอดเอารอยรูปไว้แจกลูกแจกหลานเก็บไว้เป็นที่ ระลึกถึงผู้ตาย

พิธีกรรมนุ่งผ้าให้ศพ : หลังจากอาบน้ำให้ศพแล้ว ก็จะทำ การนุ่งผ้าให้ศพ โดยใช้ผ้าขาวนุ่ง ๒ ชั้น ชั้นในเอาชายพกไว้ข้างหลัง แล้ว นุ่งทับข้างนอกอีกทีหนึ่ง เอาชายพกไว้ข้างหน้า ส่วนผ้าห่ม ใช้ผ้าขาว เชียงป่า แบบอุบาสก อุบาสิกา

การนุ่งผ้าเอาชายพกไปไว้ข้างหลังนั้น เป็นการนุ่งสำหรับคนตาย

การนุ่งผ้าเอาชายพกไปไว้ข้างหน้า นั้น เป็นการนุ่งสำหรับคนเป็น หมายถึงการได้เกิดใหม่ในภพภูมิใหม่ สื่อให้เห็นความเป็นอนิจจังว่า คนเรานั้นเกิดมาแล้วต้องตาย ตายแล้วก็เกิดอีก ทนทุกข์เวทนา เวียน เกิดเวียนตายอย่างไม่รู้จักสิ้นสุด

การที่ศพนุงฆาขว่มขวานั้น เป็นการแสดงทางที่จะหนีทุกข์ คือ ให้รักษาศีลปฏิบัติธรรม รักษากาย วาจา ใจ ให้บริสุทธิ์ ประพฤติตน เป็นอุบาสกอุบาสิกาในพระพุทธศาสนา จึงจะพ้นจากความทุกข์ได้

พิธีกรรมตราสังศพ : ผู้ที่จะตราสังศพนั้นต้องเป็นผู้ที่ได้ฝึกหัด เคยผูกมัดศพ และรู้คาถาสำหรับมัดตราสังศพ

เชือกที่จะตราสังศพนั้น ใช้ด้ายดิบอย่างด้ายสายสิญจน์ มีขนาด ทับกันให้เหนียวโตเท่ากับนิ้วก้อย เพื่อดึงรั้งไม่ขาด

ซึ่งการตราสังศพนี้ ตราสังเพียง ๓ เปลาะเท่านั้น

เปลาะแรกผูกตราสัง เอาเชือกทำบ่วงสวมที่คอศพ แล้วภาวนา คาถาว่า “ปุตุโต คีเว” แล้วเอาเชือกโยงมาที่กลางลำตัว จึงทำเป็น บ่วงตะกรุดผูกมือให้ประนมไว้ที่หน้าอกอีกเปลาะหนึ่ง พร้อมภาวนา คาถาว่า “ภริยา หตฺถเณ”

ต่อจากนั้น จะทำการโยงเชือกมาที่เท้า ทำบ่วงผูกข้อเท้าทั้งสอง ข้างให้ติดกัน ภาวนาคาถาว่า “ธนัง ปาเท” ...ทั้งหมด รวมเป็นตราสัง ๓ เปลาะ

ส่วนการที่จะต้องภาวนาคาถานั้น เป็นปัญหาธรรมแสดงให้เห็น ว่า บุตรเป็นบ่วงผูกคอ ทรัพย์สมบัติเป็นบ่วงผูกมือ ภรรยาสามีเป็นบ่วง ผูกเท้า ซึ่งบ่วงทั้ง ๓ เปลาะนี้ผูกมัดสัตว์โลกไว้ในวัฏสงสาร ให้จมอยู่กับห้วงทุกข์ ไม่ได้หลุดไปได้ แต่เมื่อใดที่บ่วงเหล่านี้ขาดแล้ว จึงจะพ้นทุกข์ไปได้

เมื่อผ่านพิธีกรรมมัดตราสังศพเป็นที่เรียบร้อย ในขั้นตอนต่อไป จะเป็น **พิธีกรรมใส่เครื่องสักการะในมือศพ** ด้วยการนำดอกไม้ซึ่ง บรรจุหมาก พลู ฐูป เทียน ใส่เอาไว้ในมือศพ ตามความเชื่อที่ว่า ผู้วาย ชนม์จะได้นำไปสักการะพระจุฬามณีเจดีย์สถาน ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

จากที่กล่าวมานั้น คงพอจะเห็นถึงรูปแบบของพิธีกรรมที่สัมพันธ์กับ ความตาย ที่กระทำต่อร่างของผู้วายชนม์กันแล้ว

ซึ่งพิธีกรรมดังกล่าว ไม่ค่อยปรากฏเรื่องราวเล่าขานถึงความน่ากลัว สยดสยองได้เท่ากับ **พิธีกรรมเงินปากผี**

โดยพิธีกรรมนี้ ถือเป็นกรบรจุเงินเข้าปากศพ เริ่มต้นด้วยการที่สัปเหร่อจะป้อนหมากที่เตรียมเอาไว้ จึงรับเงินหรือของมีค่าจากเจ้าภาพมาใส่เอาไว้ในปากศพ โดยจะต้องห่อของดังกล่าวเอาไว้ให้ดี แล้วเอาเชือกห้อย ให้ปลายเชือกออกมานอกปาก หรือห่อให้โตพอที่จะไม่ให้เงินหรือของมีค่าเล็ดลงไปในลำคอศพได้ เวลาจะเผาจะได้เอากลับคืนมา แต่ส่วนใหญ่ผู้มักจะนิยมเผาไปกับศพ ยกเว้นสัปเหร่อจะมาขอเงินที่อยู่ในปากศพ เจ้าภาพก็จะให้ไป เพราะถือว่าเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง

แต่คนไทยของเรานั้นมีความเชื่อมายาวนานว่า **เงินปากผี** ทั้งธนบัตรและเหรียญที่ถูกนำไปใส่เอาไว้ในปากของศพ **เป็นวัตถุอาถรรพ์** ควรปล่อยทิ้งไว้ให้ผู้ตายได้นำไปใช้ในปรโลก **จึงไม่ควรนำออกมาจากปากศพเพื่อนำกลับมาเป็นสมบัติของตนเอง!** เพราะมันเต็มไปด้วยความหวงแหนของผู้ตาย!

แต่ในโลกของความเป็นจริง ใครจะคิดล่ะว่า เงินเหรียญหรือธนบัตรต่างๆ ที่เรารับมาจากพ่อค้าแม่ค้า หรือแม้แต่หมอนเวียนออกมาจากธนาคาร **จะเป็นเงินปากผี!**

นี่คือสิ่งที่เป็นไปได้! ดังปรากฏเป็นข่าวว่า **นายไหล** (ขอสงวนนามสกุล) ชายชราอายุ ๗๐ กว่าปี ผู้มีอาชีพเป็นสัปเหร่อ รับทำศพประจำวัดหลายๆ แห่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น วัดโคกปากกระรอน วัดพุทไธศวรรย์ วัดสำเภากล่อม วัดกลาง วัดสนามไชย วัดขุนพรหม ได้ขออนุญาตจากญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิต นำเงินออกมาจากปากศพหลายๆ ศพ

หลายปีที่ผ่านมา นายไหลสามารถเก็บเงินปากผีได้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท และนำมาเคลือบพลาสติกติดเอาไว้ที่ผนังบ้าน

เหตุผลที่เก็บสะสมเช่นนี้ก็เพื่อเอาไว้เตือนใจให้ระลึกถึงหลักธรรมแห่งมรณานุสติ ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้

อีกทั้งยังดีกว่าปล่อยให้เงินเหล่านี้ถูกเผาไปกับเปลวเพลิงอย่างเปล่าประโยชน์ อย่างน้อยส่วนหนึ่งของเงินจำนวนนี้ นายไหลได้แบ่งเอาไว้ทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับผู้เสียชีวิต

แนวคิดและการปฏิบัติของนายไหลมิใช่สิ่งที่ผิด เพราะในอดีตกุศโลบายของพิธีกรรมการใส่เงินในปากศพก็เนื่องด้วยเป็นการมอบให้เป็นค่าแรงของสัปเหร่อ

ยกเว้นกรณีผู้ที่ไม่ใช่สัปเหร่อมาขโมยออกจากปากของผู้เสียชีวิต เช่นนี้ถือว่าผิด

...หากพิจารณาตามทฤษฎีสมคบคิด อาจอ้างอิงได้ว่า **เพราะในประเทศไทยไม่ได้มีสัปเหร่อแค่นายไหลเพียงคนเดียว โอกาสที่เงินปากผีจะถูกนำออกไปหมุนเวียนในระบบเงินตรา นั้นเป็นไปได้สูง**

โดยที่เราไม่สามารถรับรู้ได้ว่า เงินที่เรารับมาจากพ่อค้าแม่ค้านั้นเป็นเงินปากผีหรือไม่?

การที่เราจะรู้ว่าเงินที่ได้รับมานั้น **อาจจะ** เป็นเงินปากผี ก็ ด้วยเงินดังกล่าว

...เป็นเงินเหรียญที่มีสีดำคล้ำผิดปกติ และมีกลิ่นเน่าๆ ติดอยู่ที่เหรียญ ถึงจะนำมาขัดหรือเช็ดล้างอย่างไร ก็ไม่สามารถเช็ดออก ไม่สามารถดับกลิ่นศพที่ติดฝังอยู่ให้สลายไปได้

...เป็นธนบัตรที่ไม่ใช่ธนบัตรเก่า แต่ค่อนข้างใหม่ เพราะญาติ พี่น้อง คนรักของผู้ตาย ส่วนใหญ่ต่างก็ต้องเตรียมธนบัตรใหม่เอาไว้สำหรับใส่ในปากศพ

ทว่าด้วยน้ำเลือด น้ำเหลืองเน่าๆ น้ำหนองที่ไหลซึมออกมาจากปากศพหรืออยู่ภายในปากศพ ทำให้ธนบัตรดังกล่าวเปื้อน คัล้ายคราบเลือดแห้ง มีกลิ่นเน่าของศพติดอยู่ หากใครได้เงินเหรียญ หรือธนบัตรแบบนี้ไปจะถูก **ติดตามทางคืน!**

ตั้งเรื่องราวที่ **สมพร** วัยรุ่นชายคนหนึ่งได้เล่าประสบการณ์อันน่าสยงจากเงินปากผีเอาไว้ว่า

“...ผมชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์เลยครับ ใ้เรื่องเงินปากผีเนี่ย เพราะเจอมากับตัวเอง คือ...วันนั้นเมื่อสักประมาณ ๓ ปีมาแล้ว เป็นวันเกิดพอดี ผมก็เลยไปทำบุญที่วัดแถวบ้าน

ที่นี้เกิดปวดท้องขึ้นมา ก็เลยต้องรีบเข้าห้องน้ำวัด เขามีขันเล็กๆ วางเอาไว้ที่หน้าห้องน้ำ ให้คนที่มาเข้าห้องน้ำจ่ายค่าบำรุงตามแต่จิตศรัทธา

พอดีผมมีแค่แบงก์ ๒๐ บาทอยู่ใบเดียว และมีแบงก์พันอีกใบหนึ่ง ใจก็อยากจ่ายค่าบำรุงแค่ ๕ บาท ก็เลยเอาแบงก์ยี่สิบใส่เอาไว้ในขัน แล้วเอาเงินเหรียญบาทออกมา ๑๕ บาท ใส่กระเป๋ากางเกง รีบวิ่งเข้าห้องน้ำ

ตกกลางคืน ผมฝัน...ฝันว่ามีผู้ชายวัยกลางคนหน้าตาน่ากลัว มาก ใบหน้าซีกหนึ่งละ อีกซีกเป็นปรกติ มาตามไล่ล่าผม ผมได้แต่วิ่งหนี หลบไปอยู่ตรงโน้นตรงนี้ในห้องเก็บศพที่ไหนสักแห่ง สังเกตจากมีโลงศพอยู่เต็มไปหมด

จนแล้วจนรอดผมหนีไม่ได้ จนกระทั่งตกใจตื่นขึ้นมา เพราะรู้สึกอึดอัดเหมือนมีใครมาทับร่างเอาไว้ แต่กลับขยับไม่ได้ ลืมตาไม่ได้

แต่สมองและสติยังคงรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ผมรู้ตัวแล้วว่าถูกผีอำแน่ๆ!

...ผมต่อต้านมัน จนลืมตาได้ แต่ที่นี้ละมันมาเต็มๆ เลย เป็นร่างผู้ชายคนที่อยู่ในฝัน มาคร่อมตัวผม แล้วเอามือกดแขนทั้งสองข้างของผมไว้

มันค่อยๆ ยื่นหน้าเข้ามาหาผม...หน้าและๆ ครึ่งซีกนั้นก็น้ำเต็ม...ผมจึงขลุกไปหมดทั้งตัว ไม่รู้จะทำยังไง

มันจ้องผมประมาณ ๓ วินาที ไปพร้อมๆ กับขู่ผมผ่านจิตว่า

...มึงเอาของไปคืนเขาเสีย!

ผมนี้แทบอึ้ง เพราะไม่ได้ไปเอาอะไรของเขามาเลย ยิ่งถ้าเป็นของศพของคนตายนี่ ใครมันจะไปเอามาเป็นสมบัติตัวเองให้เง

พอมผมนึกได้แค่นี้ มันก็ย่ำผมผ่านจิตอีกครั้งว่า...**มึงเอาของไปคืนเขาเสีย!**

จากนั้นไม่กี่วินาทีผมก็หลุดจากการอำของมัน รีบกระโจนลงเตียง หยิบกางเกงตัวที่ใส่ไปวัดเมื่อเช้าที่กองอยู่กับพื้นเพราะพอมผมทำบุญเสร็จก็ไปเที่ยวกับครอบครัวต่อ เลยกลับเข้าบ้านดึก และก็เหนื่อย เลยถอดเสื้อผ้ายาโยนกองกับพื้น แล้วขึ้นเตียงหลับ

แต่แล้วตอนที่ผมหยิบกางเกงขึ้นมา เหยียดบาทเก่าๆ ก็ตกลงมาหนึ่งเหรียญ ผมก็เลยก้มลงไปเก็บ พร้อมๆ กับทบทวนความจำว่าเหรียญมันมาจากไหน ซึ่งก็ได้คำตอบว่า อ้อ...มันคือเงินทอน ๑๕ บาทที่ผมหยิบทอนมาตอนเข้าห้องน้ำวัด...แต่ทำไมมันมีตั้ง ๑๕ เหรียญ กลับตกลงมาเหรียญเดียว?

ผมหยิบเหรียญนั้นขึ้นมาดู แล้วพบว่ามันเป็นเหรียญที่สีคล้ำๆ ดำๆ เหมือนเป็นคราบเลือดแห้งกรัง

ที่สำคัญคือ ตอนผมหยิบเหรียญขึ้นมาดม เหมือนมันจะมีกลิ่นตุๆ บางอย่าง แต่ผมไม่แน่ใจว่ากลิ่นมันติดอยู่ที่เหรียญหรือเปล่า...เท่านั้นแหละ พอผมดมเข้าไปเต็มเปาก็แทบอ้วก...แม้มันจะเหลือกลิ่นจางๆ แต่ถ้าสูดกลิ่นแบบนี้เข้าไปเต็มปอด ก็จะไม่ต่างเหมือนกัน

ทำให้ผมสรุปลงไปแทบทันทีว่า มันต้องเป็นเหรียญบาทที่มาจากปากของศพ หรือที่เรียกว่า เงินปากผี ลุงสับหระอ์ที่ให้เมียดูแลห้องน้ำวัดต้องไปเอาเงินจากปากศพมาเป็นเงินทอนแน่ๆ!...ซึ่งพอคิดแค่นั้นก็เล่นเอาผมไม่กล้านอนเลยทีเดียว ต้องถ่างตาเล่นเกมออนไลน์ เล่นเฟซบุ๊กจนถึงเช้า

...เวลาผ่านไป ตีห้า ตีห้าครึ่ง หกโมงเช้า ผมรออย่างใจจดใจจ่อ อยากรจะให้แสงอาทิตย์โผล่มาไวๆ จะได้ไปวัด แต่มันเป็นฤดูหนาว กว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นก็เกือบหกโมงครึ่ง

พอแสงแรกมาแล้ว ผมไม่กลัวช่วงเวลาากลางคืนแล้ว ก็รีบออกจากบ้านไปที่วัด จะไปถามสับหระอ์และหาทางเอาเงินคืนผี!

แต่พอไปถึงที่วัด กลับเจอคนเยอะแยะมาอยู่กันที่วัดตั้งแต่เช้า ผมเองเห็นว่ามันแปลกๆ ก็เลยเข้าไปเสียบๆ เคียงๆ ก็ได้รู้ว่า **พวกเขาเตรียมงานศพให้สับหระอ์**

เพราะตอนค่าของเมื่อวานประมาณทุ่มกว่า สับหระอ์กับเมียเก็บยอดเงินบำรุงค่าห้องน้ำส่งให้กรรมการวัดแล้ว ก็พากันขี่มอเตอร์ไซด์กลับบ้าน ไปได้สัก ๓๐๐ เมตร...ปรากฏว่าเกิดอุบัติเหตุ มีรถกระบะพุ่งมาชนทำให้ทั้งสองเสียชีวิตคาที่

ผมตกใจมาก ingsกับเรื่องที่เกิดขึ้นว่ามันคืออะไรกันแน่...พอดีกับเป็นจังหวะที่ญาติของสับหระอ์เอาภาพถ่ายของสับหระอ์มาคุยกันว่า จะเอาภาพไหนไปอัดขยายเป็นภาพหน้าศพดี ผมเองก็เข้าไปชำเลือง

มองดู ก็พบว่า ฝืนหน้าและครึ่งซีกที่มาอำผมเมื่อคืน และบอกให้ผมเอาของมาคืนนั้น ก็คือคนคนเดียวกับสัปเหร่อ!

ถึงตรงนี้ ผมก็งงจนแทบปวดหัว เพราะมันไม่ใช่เงินปากผีอย่างนั้นหรอก แล้วผีสัปเหร่อบอกให้ผมเอาอะไรไปคืนใครกันแน่!

แต่ก่อนที่ผมจะงงไปมากกว่านี้ ผมก็ได้ยินคนที่มาร่วมงานคุยกันว่า อาจเป็นเพราะสัปเหร่อชอบไปขออนุญาตญาติๆ ของผู้เสียชีวิตเอาเงินปากผีออกมาจากปากศพบ้าง หรือบางครั้งก็ถือวิสาสะเอามาโดยไม่ขออนุญาต ถ้าได้เป็นเศษเหรียญที่ไม่มีค่าอะไรมาก อย่างเหรียญบาท เหรียญสองบาท ก็จะส่งต่อให้เมีย เอาไว้เป็นเงินทอนสำหรับคนเข้าห้องน้ำ และก่อนหน้านั้นไม่นาน เพิ่งมีศพหนึ่งถูกสัปเหร่อเอาเงินออกมาจากปากก่อนวันเผาหนึ่งวัน

ถึงตรงนี้ ผมก็ปะติดปะต่อได้ทันทีว่า ศพก่อนหน้านั้นที่ถูกสัปเหร่อขโมยเงินปากผีออกไปอย่างไม่ได้บอกกล่าวอาจจะเกิดความอาฆาตแค้นสัปเหร่อให้เอาเงินไปคืน แต่สัปเหร่ออาจไม่คืน จึงใช้ความอาถรรพ์ของแรงผีทำให้สัปเหร่อเสียชีวิตอย่างน่าอนาถ และสัปเหร่อที่ตายไปแล้วก็มาเตือนผมว่าให้เอาเงินปากผีไปคืนให้เจ้าของตัวจริง...เพราะคงไม่อยากถูกกรรมทำให้ทรมาน

...แต่กระนั้น ผมเองก็ไม่สามารถรู้ได้ว่า ศพใคร ศพไหน ที่สัปเหร่อเอาเงินออกมาจากปากศพ จึงไปขอเล่าทุกสิ่งให้ท่านเจ้าอาวาสฟังพร้อมขอคำปรึกษา

ซึ่งท่านเจ้าอาวาสก็ได้กระทำพิธีกรรมบางอย่างเพื่อเป็นการขอขมาผีเจ้าของเหรียญที่แท้จริงก่อนที่ทุกอย่างจะหายไป...และจากเหตุการณ์ครั้งนี้ ก็เป็นประสบการณ์ที่ผมจะจำไปจนตายว่าอย่ารับธนบัตรหรือเหรียญที่มีความแตกต่างจากปกติ เพราะนั่นอาจจะเป็นเงินปากผี...ก็เป็นได้”

จากประสบการณ์ที่สมพรเล่ามานั้น คือ สิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า
เจ้าของเงินตัวจริง ซึ่งก็คือศพที่สับหรือไปนำเงินออกมาจากปากนั้น...
ยังคงเป็นผี เป็นวิญญาณที่ยัง **ยึดติดในบ่วงแห่งทรัพย์สินเงินทอง**
จึงไม่ปล่อยวางและพยายามทวงคืนอย่างไม่สนใจว่าผู้ใดจะตายตก
ตามการทวงคืน

ทั้งๆ ที่การนำเงินหรือของมีค่าใส่เอาไว้ในปากศพนั้น เป็นการ
ปฏิบัติตามความเชื่อที่ว่า ผู้ตายจะได้้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในเมืองผี
หรืออีกนัยหนึ่งก็อิงตามหลักกรรมทางพุทธศาสนา ที่ว่าเป็นการแสดง
ให้ผู้ที่ตายและผู้ที่ยังอยู่ ไม่ว่าจะเป็นคนรัก ญาติสนิท มิตรสหายเข้าใจ
แม่นยำกันว่า

*“บรรดาทรัพย์สมบัติที่ผู้ตายได้สะสมเอาไว้ฉัน แม้จะมากมาย
สักเท่าใด เมื่อตายแล้วก็ต้องทิ้งหมด เอาสิ่งใดติดตัวไปไม่ได้เลย*

*แต่ที่ติดตัว ติดตามไปได้ทุกภพทุกชาติ ก็คือ **บุญและบาป**
ที่จะคอยส่งผลในภพภูมิต่อไป”*

ทั้งนี้ ตามขั้นตอนแล้ว หลังจากที่ได้ประกอบพิธีกรรมเงินปาก
ผีเป็นที่เรียบร้อย สับหรือก็จะนำขี้ผึ้งมาแผ่อกให้บาง แล้วนำมา
ปิดตาปิดปากศพ

ในอดีต หากเป็นผู้มั่งมีก็อาจจะใช้ทองคำปิดทั้งหน้า แล้วเมื่อ
เผาศพ ก็จะนำทองคำนี้มาสร้างพระ เป็นการสร้างกุศลอีกส่วนหนึ่ง

...สำหรับการปิดตาปิดปากศพนี้ ในทางโลก เป็นการปฏิบัติเพื่อ
กรรมที่จะมีการยกศพออกจากโลงศพ หากไม่ปิดปากปิดตาศพก็เกรง
ว่าศพจะสร้างความกลัวให้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ได้พบเห็น เป็นต้นว่า นัยน์ตา
ถลน ลิ้นแลบออกมา เป็นภาพอุจาด จึงได้มาการปิดไว้เสีย

ส่วนในทางพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นปริศนาธรรมที่จะแสดงให้เห็นได้ตระหนักว่า ตากับปากนี้เป็นทวารที่ทำให้เกิดอกุศลกรรมต่างๆ เช่น ตาเห็นรูป เกิดเป็นความกำหนัด หลงรัก ชิงชัง เป็นเหตุให้เกิดความโลภ ความโกรธ ความหลง

ส่วนปากนั้นพูดปด ล้อลวง ส่อเสียด ยุยง พูดคำหยาบ ต้าแข่ง พูดคำเพื่อเจ้า

ทั้งตาและปากล้วนสร้างอกุศลกรรม จึงควรปิดมันเสีย เพื่อสังวรระวังอย่าให้อกุศลกรรมเข้าทางตาและปาก อันจะนำมาซึ่ง การก่อกรรมอันเป็นอกุศลกรรมที่มีความน่ากลัวมากกว่าเงินปากผีหรือผีตนใด...มากมายนัก

● REC 00:13

[● เรื่องที่ ๒]

เทียนมหาเวทย์

คนเรานั้นเมื่อมีความทุกข์และขาดที่พึ่งทางใจ ขาดกำลังใจ จนไม่รู้หนทางแก้ไข จนปัญญาที่จะหาทางออก คนส่วนใหญ่เลือกที่จะหาทาง **ดับทุกข์ด้วยวิธีทางโลก** เป็นอันดับแรก เช่น หาเงินมาให้ได้พอใช้ ทำงานมากๆ เพื่อให้ได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวในวันหยุด พยายามทำดีกับคนที่ตนเองรักเพราะเขาเริ่มไม่ค่อยสนใจ ฯลฯ

และเมื่อการดับทุกข์ด้วยวิธีทางโลกไม่เป็นผล หรือดับทุกข์ด้วยวิธีทางโลกแล้ว ใจยังรู้สึกไม่เพียงพอ จึงจะนึกถึง **วิธีดับทุกข์ในวิธีทางธรรม** คู่กับการสวดมนต์ภาวนาให้พ้นทุกข์ พ้นโศก พ้นโรค พ้นภัย ให้สมปรารถนา

แต่ถ้าหากดับทุกข์ด้วยวิธีทางโลกและวิธีทางธรรมแล้วยังไม่สามารถผ่านพ้นจากทุกข์ ไม่สามารถผ่านพ้นจากอุปสรรคได้ วิธีต่อไปคือ **การดับทุกข์ด้วยการบนบานศาลกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพึ่งพาทางแห่งไสยศาสตร์**

...ที่สุดแล้วหากปฏิบัติทั้งทางโลก ทางธรรม บนบานสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และไสยศาสตร์แล้วยังไม่เป็นผล ยังไม่สมหวัง ยังไม่หลุดพ้นจากทุกข์ ก็อาจจะใช้ทุกวิธีร่วมกัน อ้างอิงได้จากกุศโลบายจุดเทียนประเภทหนึ่ง ที่ **ทางภาคเหนือ** เรียกว่า **เทียนมหาเวทย์** หรือ **เทียนบูชาเทียน** (เทียนบูชา) ร่วมกับการบนบานศาลกล่าว ขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์

สำหรับต้นกำเนิดของเทียนประเภทนี้ สันนิษฐานกันว่ามีมาตั้งแต่สมัยพระนางจามเทวี สืบต่อมายังราชวงศ์เม็งราย ราชวงศ์เมกุฏิ ราชวงศ์กาวิละ เชื้อเจ้าเจ็ดตน มาถึงยุคปัจจุบัน ถือเป็นศาสตร์ล้านนาอันเร้นลับที่ครูบาอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงในด้านการทำเทียนบูชาทางภาคเหนือได้ประกอบพิธีกรรมทำขึ้นมา

ตามธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ เดิมนั้นนิยมจุดบูชาเทียนมหาเวทย์ชนิดนี้ที่วัดหรือที่เคหสถานในวัน **ปากปี** ตามจารีตประเพณี **ปีใหม่เมือง** ซึ่งก็คือ **ประเพณีสงกรานต์** ขึ้นปีใหม่ของไทย

แต่ปัจจุบันไม่ต้องรอให้ถึงวันปากปี เพราะ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมามีเทียนมหาเวทย์ได้รับความนิยมจากผู้คน จนกล่าวได้ว่าหลายๆ ท่านที่เคยเดินทางไปตามวัดวาอาราม ร้านสังฆภัณฑ์ ตำหนักเจ้าทรง ตำหนักเจ้าพ่อทางภาคเหนือตอนบนคงจะพบกับเทียนมหาเวทย์ ซึ่ง ๑ ชุดมี ๓ เล่มนี้ เอาไว้ให้บูชาตามต้องการ โดยมีราคาเริ่มต้นบูชาที่ชุดละ ๓๙ บาท ไปจนถึงเทียนที่มีความสูงขนาดเท่าตัวของผู้ที่ประสงค์จะบูชาเทียนมหาเวทย์ในราคา ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

เทียนประเภทนี้ แม้จะเป็นแท่งเหมือนเทียนทั่วไป แต่ก็มีรูปร่างแตกต่าง ความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในที่ ด้วยลักษณะที่พบเห็น ๓ แบบคือ

๑. เทียนมหาเวทย์หุ้มด้วยกระดาษสีเทา เป็นเทียนสีเหลืองแท่งใหญ่กว่าเทียนขนาดทั่วไป ห่อด้วยกระดาษสีเทาเหมือนกระดาษห่อข้าวมันไก่แต่ไม่มีพลาสติกกรอง

๒. เทียนมหาเวทย์หุ้มด้วยกระดาษแก้วสีเหลือง-ส้ม เหมือนกับเทียนมหาเวทย์หุ้มด้วยกระดาษสีเทา แต่นำกระดาษแก้วสีเหลืองหรือสีส้มที่ใช้ห่อชุดตั้งชทานมาห่อทับอีกชั้นเพื่อเพิ่มความขลัง

๓. **เทียนมหาเวทย์หุ้มด้วยยันต์เทียนที่ทำจากกระดาษสา สีขาว** และทาขี้ผึ้งเคลือบอีกชั้น เป็นการนำกระดาษสาที่เขียนยันต์เทียนไปติดไว้ที่แท่งเทียน แล้วชุบด้วยเทียนอีกครั้งในปริมาณบางๆ ดูแล้วเหมือนเทียนมีคาถากำกับ

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการหุ้มห่อเทียนมหาเวทย์ด้วยกระดาษขาว กระดาษแก้ว ยันต์เทียน เป็นมาตรฐานวางให้บูชาหรือวางขายทั่วไปเท่านั้น เพราะเทียนมหาเวทย์นี้จะถูกจัดเป็นชุด โดย ๑ ชุดมี ๓ เล่ม ประกอบด้วย **เทียนลดเคราะห์ เทียนสืบชะตา เทียนรับโชค** โดยมีการพิมพ์หรือเขียนลงบนกระดาษหุ้มห่อกำกับเอาไว้ในแต่ละแห่ง จุดบูชาเรียงกันตามลำดับก่อน-หลังจนครบ ๓ เล่ม ได้แก่

เทียนเล่มที่หนึ่ง มีการพิมพ์หรือเขียนบนกระดาษหุ้มห่อเทียนว่า
“เทียนลดเคราะห์”

เทียนเล่มที่สอง มีการพิมพ์หรือเขียนบนกระดาษหุ้มเทียนว่า
“เทียนสืบชะตา”

เทียนเล่มที่สาม มีการพิมพ์หรือเขียนบนกระดาษหุ้มเทียนว่า
“เทียนรับโชค”

สำหรับ **ชาวเหนือ** นั้น เมื่อพวกเขาารู้สึกว่า ตนเองเกิดปัญหาติดขัดต่างๆ นานา ส่วนมากเป็นคนที่มีความรอบคอบต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ เรื่องปากท้อง เรื่องเศรษฐกิจในระดับมหภาคที่กระทบกับเศรษฐกิจจุลภาคในครัวเรือน ข้าวของราคาแพง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ค่าน้ำมัน เงินค่าขนมให้ลูกไปโรงเรียนไม่สมดุลกับรายรับ

ไปจนถึงเกิดปัญหาใหญ่ๆ คอขาดบาดตาย สามารถชี้ชะตาชีวิตหรือพลิกชีวิต ไม่ว่าจะผู้ที่ไม่สมหวังในสิ่งที่ปรารถนาอยู่เสมอๆ ผู้ที่ถูกฟ้องร้องต้องขึ้นโรงขึ้นศาล ธุรกิจไม่เจริญก้าวหน้าจนถึงขั้นล้มละลาย

ผู้หลักผู้ใหญ่เจ็บไข้ไม่สบายทั้งเจ็บปวดและเรื้อรัง ผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วยไม่หายสักทีซึ่งบางท่านถึงขนาดท้อใจ อยากปลิดชีวิตตนเองให้ตายไปเสียพ่ะย่ะ ผู้ที่ถูกคุณไสยมนต์ดำใส่ร่างกายให้ไม่สบายแต่ไปหาหมอก็ไม่พบความผิดปกติ

ก็จะไปขอครูบาอาจารย์ พระสงฆ์องค์เจ้า เจ้าทรง ผู้มีญาณชาตวิเศษ ขอให้ช่วยทำเทียนมหาเวทย์มาจุดเพื่อขับไล่สิ่งไม่ดีต่างๆ ออกไปจากตัว และขอให้สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา เช่น

- ขอให้พ้นโรค พ้นโรคร พ้นภัย
- เสริมโชคลาภ เรียกทรัพย์สิ้นเงินทอง มีเงินทองเข้ามาช่วยเหลือในยามหน้าสิ่วหน้าขวานอย่างไม่คาดฝัน
- แก้ไขโชคร้าย เเคราะห์ร้าย ภัยอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัว ให้บรรเทาเบาบางลง หรือพลิกเรื่องร้ายพลิกหนักหนาสาหัสให้กลายเป็นดี
  - หากยังไม่เกิดเคราะห์ร้ายหรือภัยอันตรายต่างๆ แต่ถ้าหากมีกลางสังขรณ์ มีความรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อจุดเทียนมหาเวทย์ พลังภาพของเทียนก็จะช่วยป้องกันไม่ให้เผชิญกับเคราะห์ร้ายต่างๆ นานา
  - ช่วยหนุนดวง เสริมดวง ต่อชะตาต่อชีวิต อายุยืนยาว อยู่เย็นเป็นสุข ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย โรคภัยพยาธิที่แผ้วพานในร่างกายมลายหายไป
  - ช่วยเรื่องค้าขาย มั่งมีเงินทอง เรียกโชคลาภโภคทรัพย์หลังไหลมา ธุรกิจการงานราบรื่นไม่ขัดสน สามารถปิดยอดการขายภายในเดือนได้ตามกำหนด
  - หากล้มละลายจะสามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว หากมีคู่กรณีจะชนะคดีความ
  - ขับคุณไสย ไล่อัปมงคล ภูตผีวิญญูณร้ายต่างๆ มิให้มาแผ้วพานใกล้ตัว
  - ช่วยให้สอบได้คะแนนดีๆ ช่วยให้ได้งานใหม่ตามที่ตนต้องการ
  - ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ในครอบครัวถูกแก้ไข หรือลดน้อยถอยลง

ในส่วนของการทำเทียนมหาเวทย์ ก่อนที่ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียน จะตัดสินใจทำเทียนต้องพิจารณาคำนวณหาวันดีวันเสีย หากฤกษ์ยามที่เหมาะสมเอาไว้ให้แน่นมั่น หากทำเทียนมหาเวทย์ขึ้นมาในวันเวลา ฤกษ์ยามตามคติล้านนาที่ไม่เหมาะสม เช่น

วันไม่ดีขึ้น ๒ คำ ฟังธรรมกลางป่าช้า

วันมรณะขึ้น ๕ คำ ฝักร้ายแหวดปองเอา

วันหายนะขึ้น ๑๒ คำ หาตีบได้สักอย่าง

จะเกิดความวิบัติ ความอัปมงคล กับครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียน รวมถึงตัวเจ้าชะตาผู้มีชื่ออยู่ในไส้ยันต์เทียน

แต่ถ้าทำเทียนมหาเวทย์ในวันเวลา ฤกษ์ยามที่เหมาะสม และเป็นวันดี เช่น วันอมรสถิต วันสิทธิโชค วันมหาสิทธิโชค วันชัยโชค วันราชาโชค ความเจริญรุ่งเรืองสวัสดิวัฒนาจะเกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนจึงต้องหาฤกษ์ยามยามดีที่ต้องพิจารณาต่อสองพิธีกรรม คือ

หนึ่ง : ดูฤกษ์ที่เหมาะสมสำหรับพิธีกรรมทำเทียนมหาเวทย์

สอง : ดูฤกษ์ที่เหมาะสมสำหรับพิธีกรรมขึ้นขันตั้ง ขันครู

ทั้งสองพิธีกรรมสัมพันธ์กับจารีตและความเชื่อดั้งเดิมของชาวล้านนาที่สืบทอดมาช้านานแล้ว อีกทั้งยังช่วยเสริมพลังให้เทียนมหาเวทย์มีพลานุภาพสูงขึ้น

หลังจากที่ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนได้ฤกษ์ประกอบพิธีกรรมทำเทียนมหาเวทย์ และได้ฤกษ์ประกอบพิธีกรรมขึ้นขันตั้ง ขันครูเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จะเข้าสู่พิธีกรรมการเริ่มทำเทียนมหาเวทย์ อันถือว่าสำคัญอย่างมากในการสร้างพลานุภาพให้เกิดขึ้น โดยมีพิธีกรรมอันสำคัญอย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

๑. นำเครื่องพิธีที่เตรียมไว้มาใช้งาน

ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนจะนำเครื่องประกอบพิธีกรรม ไม่ว่าจะ เป็นด้ายสายสิญจน์ มีด กรรไกร ปากกา ไม้บรรทัด มาไว้ใกล้ตัวให้ พร้อมที่จะนำมาใช้

จากนั้นจึงลงมือเขียนยันต์ด้วยตัวเอง จะตัดกระดาษสาขนาดพอดีที่จะทำใส่ยันต์เทียนได้ไม่ขาดไม่เกิน การลงมือทำแบบนี้ต้องใช้ คาถาและสมาธิไปพร้อมๆ กับการเขียนยันต์เทียน ซึ่งจะซ้ำหลายๆ แต่ก็ ทำให้เทียนมีพลาณภาพสูง

หากต้องการความรวดเร็ว ก็ใช้วิธีการสกรีนลายยันต์เทียนประเภท ต่างๆ ลงไปบนกระดาษสาที่ตัดไว้แล้ว ไม่ว่าจะสกรีนเอง หรือจ้าง สกรีน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ยิ่งเทียนของอาจารย์ท่านนั้นๆ ได้รับความนิยม ก็ต้องมีการผลิตเป็นจำนวนมาก

๒. การเขียนยันต์เทียนบนกระดาษสา

ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นหัวใจแห่งพลาณภาพของเทียนมหาเวทย์ ก่อนจะเริ่มเขียนยันต์เทียน ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนจะตัดกระดาษสา ให้ได้ขนาดพอเหมาะ

อีกทั้งต้องระลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์ที่ประสาทวิชา จึงค่อยๆ บรรจงเขียนยันต์ที่เป็นตัวอักษรล้านนา หรือที่เรียกว่า “ตัวธรรม” ลงไป ด้วยการตั้งสติ สมาธิ อันมุ่งมั่น ให้แน่วแน่ สร้างความ เชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในคาถาคาคมที่ต้องการจะใช้ อีกทั้งต้องเตรียมตัว ก่อนจะบริกรรมคาถา ให้ “ใจ” เป็นไปตามชนิดของคาถานั้นๆ เช่น

- คาถาเมตตามหาเสน่ห์ห่มหานิยม ต้องสร้างอารมณีย์ให้เป็น เมตตา ไม่แข็งกระด้าง ไม่เหี้ยมเกรียม
- คาถาคงกระพันชาติตรี ต้องสร้างอารมณีย์ให้ห้าวหาญ และ แข็งกระด้าง เหี้ยมเกรียม โดยยึดความกล้าเป็นอารมณ์
- คาถาแคล้วคลาด ต้องสร้างอารมณีย์ให้เป็นสมาธิอย่างแรง กล้า และห้าวหาญ

เมื่อพร้อมแล้วจึงจรดปากกาลงบนกระดาษ พยายามหายใจให้น้อยที่สุด เรียกว่า “แทบจะไม่หายใจ” ไปพร้อมๆ ส่งผ่านความมุ่งมั่น

การบริการมคาถาเฉพาะสำหรับการเขียนอักษร อักษรตัวธรรม และเลขยันต์ลงไปบนกระดาษ อธิบายได้คือ

การขีดเส้นยันต์ : จรดปากกาจะขีดเส้นยันต์ เพียงแค่จิ้มหัวปากกาลงไปบนกระดาษ ให้กลิ้งหายใจ แล้วค่อยๆ ขีดเส้นยันต์ลงไป ด้วยคาถาที่ว่า “นะยันต์ง์ สันต์ง์ วุฒง์ ฆะเร”

เมื่อเขียนไปจนกลายเป็นเส้นสมบูรณ์ จึงค่อยๆ ถอนหายใจหนึ่งครั้ง แล้วสูดอากาศเข้าไปใหม่ กลิ้งหายใจแล้วเขียนเส้นใหม่ต่อไปพร้อมๆ กับบริการมคาถากำกับเส้นแต่ละเส้น

เส้นแต่ละเส้นที่จะมาตัดกันเป็นภาพ เป็นตาราง ที่จะรวมเป็นเส้นใหญ่ เป็นรูปภาพ เป็นตาราง ด้วยการลงเส้นอย่างมีสมาธิ มุ่งมั่น จดจ่อไม่สนใจในสิ่งรอบข้างที่รบกวน จะมีผลานุภาพอย่างมาก

หากมีเส้นที่ขีดไว้หลายเส้นต้องมาบรรจบกัน หรือตัดผ่านเส้นกัน ต้องบริการมคาถาว่า “สันธิ ยันต์ง์ สันต์ง์ วิกริ่ง ฆะเร”

การเขียนอักษรหรือเขียนตัวธรรม : จรดปากกาเขียนตัวอักษรหนึ่งตัว เพียงแค่จิ้มหัวปากกาลงไปบนกระดาษ ให้กลิ้งหายใจ แล้วเริ่มเขียนตัวอักษรไปพร้อมๆ กับบริการมคาถา ที่ว่า “อักษร ยันต์ง์ สันต์ง์ วิกริ่ง ฆะเร” เมื่อเขียนจนกลายเป็นตัวอักษรสมบูรณ์ จึงค่อยๆ ถอนหายใจหนึ่งครั้ง แล้วสูดอากาศเข้าไปใหม่ กลิ้งหายใจแล้วเขียนตัวอักษรตัวต่อไปพร้อมๆ กับบริการมคาถากำกับตัวอักษรแต่ละตัวจนครบตัวอักษรในประโยค

การลงเลขยันต์ : จรดปากกาจะลงเลขยันต์ เพียงแค่จิ้มหัวปากกาลงไปบนกระดาษ ให้กลิ้งหายใจ แล้วค่อยๆ ลงเลขยันต์ลงไป ด้วยคาถาที่ว่า “*เลขะ ยันต์ัง สันต์ัง วิกริงฆะเร*”

เมื่อเขียนจนกลายเป็นตัวเลขสมบูรณ์ จึงค่อยๆ ถอนหายใจหนึ่งครั้ง แล้วสูดอากาศเข้าไปใหม่ กลิ้งหายใจแล้วเขียนตัวเลขตัวต่อไปพร้อมๆ กับบริกรรมคาถากำกับตัวเลขแต่ละตัวจนครบ

การเขียนคาถาลงในดาว่าง : สำหรับช่องตารางสำหรับเขียนยันต์ลงบนกระดาษนี้ ชาวล้านนาเรียกกันว่า “ดาว่าง” เป็นตารางเปล่าๆ ที่ตีเอาไว้ตามรูปแบบของยันต์เขียนแต่ละชนิด แต่ถ้าหากมีการใส่ตัวอักษรซึ่งเป็นคาถาลงไป จะเรียกตารางนี้ว่า “ตายันต์”

การเขียนคาถาลงในตายันต์นั้นคือสิ่งที่ยาก เพราะเป็นคาถาที่ต้องท่องจำ อีกทั้งตัวอักษรเป็นตัวธรรมหรือตัวเมือง จึงต้องอาศัยความชำนาญ

จริงอยู่ที่การเขียนคาถาลงในดาว่างจะลงจากซ้ายไปขวาตามลำดับจนสุดคาถา หรือจนดาว่างเต็มจนกลายเป็นตายันต์ แต่ก็มียันต์เขียนบางชนิดที่ต้อง “ลงข้ามดาว่าง” ที่เรียกวิธีการลงยันต์ลักษณะนี้ว่า “ลงเดิน” ด้วยการลงคาถากลับไปกลับมาจนเต็มตายันต์ ที่สำคัญครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนจะต้องลงเดินตามวิชาที่ครูบาอาจารย์ให้มาอย่างถูกต้อง แม้เขียนผิดไปเพียงตัวเดียว หรือเดินผิดไปเพียงหนึ่งตาจะส่งผลให้เทียนมหาเวทย์นั้นไม่มีพละนาภาพ

๓. การพันยันต์เทียน : เมื่อครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนเขียนยันต์เทียนมหาเวทย์ลงในกระดาษแล้ว จะนำยันต์เทียนที่ได้ไปพันเข้ากับด้ายสายสิญจน์จำนวนเส้นตามอายุจริงของ “เจ้าชะตา” ซึ่งก็คือผู้ที่ขอให้ครูบาอาจารย์ผู้ทำเทียนช่วยทำเทียนมหาเวทย์